

πρωτοδιάκονος

Περιοδικό Πνευματικής Οικοδομῆς

Ί. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου & Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Κ. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, 14565 Ἁγ. Στέφανος Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: <http://agstefanos.blogspot.com>

Τεύχος 14° Ἀπρίλιος 2013 Ἔτος 2°

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἡ ἀληθινή προσευχή. Τό «Πάτερ ἡμῶν»
(Ματθ. 6, 7-15)

Γνωρίζοντας ὁ Κύριος ὅτι ἡ ἀνθρώπινη φύση μας δέν εἶναι ὅπως ἡ ἀγγελική, ἀλλά ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τροφή, μᾶς λέγει τώρα νά ζητᾶμε καί γιά τήν διατροφή μας. Νά ζητᾶμε ὅμως τά ἀναγκαῖα μόνον. Τόν «ἄρτον» μόνο καί μάλιστα προσθέτει καί τό «σήμερον». Τόν ἄρτο ἡ προσευχή τόν χαρακτηρίζει ὡς «ἐπιούσιον», δηλαδή ἀναγκαῖο γιά τήν συντήρησή μας, τόν καθημερινό λοιπόν, ἀφοῦ εἶναι ἀναγκαῖος γιά τήν συντήρησή μας. Τόν «ἐφήμερον», ὅπως τόν λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Ἀλλά ἀφοῦ ἡ λέξη «ἐπιούσιος» ἔχει τήν ἔννοια τοῦ καθημερινοῦ, γιατί ὁ Χριστός πρόσθεσε καί τό «σήμερον»; Τό πρόσθεσε, ὅπως ἐρμηνεύει ὁ Ζιγαβηνός, γιά νά μᾶς διδάξει ἐντονώτερα νά μὴν εἴμαστε ἐναγώνιοι γιά τό μέλλον: «Προσέθηκε δέ καί τό “σήμερον” ἐνάγων ἡμᾶς τοῦ μή φροντίζειν περαιτέρω»¹. Τό μάθημα αὐτό θά μᾶς τό πει καί παρακάτω ὁ Κύριός μας λέγοντας «μή οὖν μερμνήσητε εἰς τήν αὔριον»². Ἄς μὴν ἔχουμε, λοιπόν, τήν ἀγωνία γιά τήν αὔριον, γιά τό μέλλον γενικά, ὥστε νά διαθέτουμε ψυχική διάθεση, ἀλλά καί χρόνο γιά νά καταγινόμαστε μέ τίς πνευματικές ἐργασίες: Τήν προσευχή, τήν μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί τήν ἱεραποστολή. Ὡς «ἄρτον ἐπιούσιον» μπορούμε, μέ ἀναγωγική ἐρμηνεία, νά νοήσουμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, τήν θεία γνώση, καί, πιο οὐσιαστικά, τήν Θεία Κοινωνία τοῦ Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. «Τό Σῶμα δέ τοῦ Χριστοῦ ἄρτος ἐστίν ἐπιούσιος· οὐ μεταλαμβάνειν ἀκατακρίτως εὐχόμεθα»³. Ἐπειδή δέ ἡ φύση μας ρέπει πρός τήν ἁμαρτία καί συνεχῶς ἁμαρτάνουμε, γι αὐτό καί ὁ Κύριος

μᾶς λέγει τώρα νά ζητᾶμε στήν προσευχή μας τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας: «Καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν». Λέγοντες δέ τά ἁμαρτήματά μας «ὀφειλήματα» δηλώνουμε ὅτι εἴμαστε χρεωμένοι στον Θεό. Ἄν αὐτό τό αἶτημα τό λέγουμε ἐνσυνείδητα πρέπει νά νοιώθουμε ταπείνωση καί συντριβή ὅταν τό λέγουμε, γιατί ὁμολογοῦμε μέ αὐτό τόν ἑαυτό μας ἁμαρτωλό καί ὑπεύθυνο ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Μᾶς δίνει ὅμως ὁ Κύριος τώρα στήν προσευχή αὐτή πού μᾶς προσφέρει, καί τρόπο γιά νά κάμψουμε τήν εὐσπλαγχνία Του καί νά πετύχουμε τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας. Καί ὁ τρόπος αὐτός εἶναι το νά ὑποσχεθοῦμε ὅτι θά συγχωροῦμε καί ἐμεῖς τούς ἁμαρτήσαντας σέ μᾶς: «Ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν». Εἶναι δέ τόσο σοβαρό καί τόσο ἀναγκαῖο αὐτό, τό νά συγχωροῦμε, δηλαδή καί ἐμεῖς τά πταίσματα τῶν ἄλλων, ὡς προϋπόθεση αὐτό γιά τήν ἄφεση τῶν ἰδικῶν μας ἁμαρτιῶν, ὥστε ὁ Κύριος τό ἐπανέλαβε ἀμέσως καί μετά τό τέλος τῆς προσευχῆς: «Ἐάν ἀφήτε – εἶπε – τοῖς ἀνθρώποις τά παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καί ὑμῖν ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος»⁴. Εἶπε μάλιστα ὁ Κύριος καί τόν ὅρον αὐτόν ἀντίστροφα: «Ἐάν δέ μη ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις, οὐδέ ὁ Πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τά παραπτώματα ὑμῶν»⁵. Ἀλλά, ἀφοῦ ὑποσχόμεστε στόν Θεό μέ τήν προσευχή τοῦ «Πάτερ ἡμῶν» ὅτι θά συγχωροῦμε τά ὅσα μᾶς πταίουν οἱ ἄλλοι, θά πρέπει καί νά τό κάνομε, γιατί διαφορετικά θά κατακριθοῦμε ὡς ψευδόμενοι στόν Θεό.

Τὰ κείμενα τοῦ περιοδικοῦ συντάσσονται ἀπό τόν πρωτοπρεσβύτερο Χρυσοβαλάντη Θεοδώρου, καί προέρχονται ἀπό τήν πατερική ἀλλά καί τήν σύγχρονη ἐκκλησιαστική γραμματεία.

¹ MPG 129,23

² Ματθ. 6,34

³ Θεοφύλακτος MPG 123,205

⁴ Ματθ. 6,14

⁵ Ματθ. 6,15

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Θεία Λειτουργία (Ε' μέρος)

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Ἡ λέξη «Λειτουργία» σημαίνει «ἔργο τοῦ λαοῦ» (ἔργον - λειτοσ, λαός). Δέν εἶναι σωστό λοιπόν αὐτό πού νομίζουν μερικοί ὅτι ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι «δουλειά τῶν παπάδων». Ὁχι! Εἶναι ἔργο τοῦ λαοῦ, τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ· ὅπως θά δοῦμε παρακάτω καί σέ ὅλη τήν ἐρμηνεία τῆς Λειτουργίας, ὁ λαός παίζει σημαντικό ρόλο στό ἱερό της δράμα, συμμετέχει ἐνεργά σ' αὐτήν καί δέν εἶναι ἀπαθής θεατής καί ἀκροατής. Δέν μπορεῖ ὁ ἱερέας νά τελέσει μόνος του τήν Θεία Λειτουργία, χωρίς νά ἔχει ἕνα τουλάχιστον πρόσωπο, πού νά ἀντιπροσωπεύει τον λαό τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἡ σοβαρή λεπτομέρεια δείχνει καθαρά ὅτι τήν Ἐκκλησία, πού σημαίνει τήν σύναξη τῶν πιστῶν γιά τήν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας⁶, δέν τήν ἀποτελοῦν μόνο οἱ κληρικοί, ἀλλά ὅπωςδήποτε καί οἱ λαϊκοί. Δέν εἶναι ἡ Λειτουργία μιᾶ ἀτομική προσευχή, πού τήν γεννάει μια ἀνάγκη τῆς στιγμῆς, ἀλλά προσευχή γιά ὅλη τήν ἱερή κοινότητα. Τά αἰτήματα τῆς Θείας Λειτουργίας ἀγκαλιάζουν ὅλη τήν Ἐκκλησία, ὅλο τόν λαό. Σ' αὐτή προσευχόμαστε γιά ὅλους καί γιά ὅλα.

Ἐνα ἄλλο χαρακτηριστικό τῆς θείας Λειτουργίας εἶναι ὁ κλιμακωτός τρόπος κατά τόν ὁποῖο γίνεται αὐτή. Ἀπό τά χαμηλότερα βαδίζουμε πρός τά ὑψηλότερα, ἀπό τά λιγώτερο πρός τά περισσότερο πνευματικά. Ἀπό τόν αἰγιαλό πρός τά βαθειά πελάγη! Φαίνεται καί σ' αὐτό ἡ καλή παιδαγωγική τῆς Ἐκκλησίας προς τά παιδιά της, ἡ γνώση τῆς ἀνθρώπινης ψυχολογίας καί ἀδυναμίας. Ὅπως ὁ ὀρθόδοξος Ναός δέν παρουσιάζει ἀμέσως τά ἄδυτά του, τό ἱερό βῆμα, ἀλλά πρῶτα ἔχει τόν νάρθηκα (τόν πρόναο), μετά τό καθολικό (τόν κυρίως Ναό) καί ἔπειτα τό ἱερό Βῆμα, τό ἴδιο συμβαίνει μέ τήν Θεία Λειτουργία. Δέν παρουσιάζει ἀπό τήν ἀρχή τό πῶς ἱερό, τήν θεία Κοινωνία, ἀλλά εἰσαγωγικές προσευχές, ἀναγνώσματα καί ἔπειτα μᾶς καλεῖ στό ἱερό Δεῖπνο⁷.

Ἀπό τά παραπάνω ἀπαντᾶ κανείς εὐκόλα σέ μιᾶ ἐρώτηση: Γιατί στήν Λειτουργία ἀκοῦμε πρῶτα τόν Ἀπόστολο, πού εἶναι τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων, καί ὄχι τό Εὐαγγέλιο, πού εἶναι τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ; Ἀπλούστατα: Ἡ θεία Λειτουργία ἔχει κλιμακωτό χαρακτήρα, ὅπως εἴπαμε.

⁶ βλ. Α' Κορ. 11,18

⁷ Κατά τήν θεία Λειτουργία προηγούνται «αἱ ἱερώταται τῶν λογίων ὡδαί καί ἀναγνώσεις», οἱ ὁποῖες «διδασκαλίαν ἐναρέτου ζωῆς ὑφηγοῦνται καί πρό γε τούτου τήν παντελή τῆς φροροποιουῦ κακίας ἀποκάθαρσιν» καί ἀκολουθεῖ «ἡ θειοτάτη τοῦ ἐνός καί ταυτοῦ Ἄρτου καί Ποτηρίου κοινή καί εἰρηναία μετάδοσις». (Ψευδαρεοπαγίτου, Ἐκκλ. Ἱεραρχία Γ', 3. MPG 3,428).

Πρῶτα τά χαμηλότερα καί κατώτερα καί ἔπειτα τά ὑψηλότερα καί ἀνώτερα. Πρῶτα, λοιπόν, τά λόγια τῶν Ἀποστόλων καί ἔπειτα τά λόγια τοῦ Χριστοῦ!

ΕΙΡΗΝΙΚΑ (ἢ ΣΥΝΑΠΤΗ)

Μετά τά προηγούμενα ἀρχίζουμε μιᾶ γενική ἐρμηνεία τῆς θείας Λειτουργίας. α) Ὅπως τελεῖται σήμερα ἡ θεία Λειτουργία ἀρχίζει μέ τό «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...». Δέν ἦταν ὅμως αὐτή ἡ ἀρχική ἐναρξη τῆς Λειτουργίας. Πρῶτα ἀρχίζε ἀπό τήν λεγόμενη «Μικρά εἴσοδο», δηλαδή ἀπό τό σημερινό «Σοφία. Ὁρθοί». Μέχρι τότε ὅλοι ἦταν ἔξω ἀπό τόν Ναό. Ὁ Ἐπίσκοπος εὐλογοῦσε τήν εἴσοδο τῶν πιστῶν στόν Ναό λέγοντας «Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου», ἔμπαιναν στόν Ναό καί ἀρχίζε ἡ ἀνάγνωση τῶν ἀγιογραφικῶν κειμένων. Ὅτι ἀπό τό «Σοφία. Ὁρθοί» ἀρχίζε πραγματικά ἡ Λειτουργία στά ἀρχαῖα χρόνια, φαίνεται καί σήμερα πού βλέπουμε τόν Ἀρχιερέα νά εἶναι στόν θρόνο του μέχρι τό σημείο αὐτό καί μέ τό «Σοφία. Ὁρθοί» εἰσέρχεται γιά πρώτη φορά στό ἅγιο Βῆμα. Ἡ σημερινή ἐναρξη τῆς θείας Λειτουργίας ἀπό τό «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...» καί τίς ὑπόλοιπες δεήσεις ἔγινε τόν ἕκτο ἢ ἔβδομο αἰώνα καί δέν εἶναι ἀρχική· προῆλθε ἀπό κάποια ἐξέλιξη, πού παρουσιάζει ἐνδιαφέρον. Ἄς τό ποῦμε μέ λίγα λόγια: Στά πρῶτα χρόνια μπαίνοντας ὁ Ἀρχιερέας στόν Ναό καί προχωρώντας νά καταλάβει τήν θέση του στό ἱερό Βῆμα (στό «Σύνθρονο») εὐλογοῦσε τόν λαό λέγοντας τό «Εἰρήνη πᾶσι». Αὐτό τό «Εἰρήνη πᾶσι» τοῦ Ἀρχιερέα, μέ τό ὁποῖο ἀρχίζε πρῶτα ἡ θεία Λειτουργία, τό ἀκοῦμε σήμερα σέ σειρά δεήσεων πού φέρουν τό ὄνομα «Εἰρηνικά». Λέγονται Εἰρηνικά, γιατί ἀρχίζουν μέ τό «ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καί οἱ δύο πρῶτες δεήσεις εἶναι αἰτήσεις γιά εἰρήνη («ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης...», «ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου...»). Θεσπίστηκε δέ οἱ πρῶτες αὐτές αἰτήσεις τῆς σημερινῆς ἐναρξης τῆς Λειτουργίας νά λέγουν γιά εἰρήνη σέ ἀνάμνηση, ὅπως εἴπαμε, ἐκείνου τοῦ παλαιοῦ «Εἰρήνη πᾶσι» τοῦ Ἀρχιερέα, μέ τό ὁποῖο ἀρχίζε πρῶτα ἡ θεία Λειτουργία. Ἡ ἐναρξη τῆς λατρείας μας, παλαιότερα, μέ τό «Εἰρήνη πᾶσι», ἢ μέ τίς αἰτήσεις γιά εἰρήνη, ὅπως σήμερα, κρύβει μυστικά τήν ἀλήθεια ὅτι γιά νά προσευχηθοῦμε στόν Θεό πρέπει νά ἔχουμε γαλήνια καί εἰρηνική ψυχή. «Βρές πρῶτα τήν εἰρήνη σου», ἔλεγε ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, «καί τότε χιλιάδες ἄνθρωποι θά ἔρθουν κοντά σου». Καί ὁ Κύριός μας γιά νά προσευχηθεῖ ἀποσυρόταν στήν ἥσυχον ἔρημο⁸ γιά νά μᾶς διδάξει αὐτό ἀκριβῶς: Ὅτι δηλαδή, πρέπει νά εἶναι ἤρεμη καί εἰρηνική ἡ ψυχή ὅταν προσεύχεται.

Συνεχίζεται...

⁸ βλ. Μαρκ. 1,35

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

1. ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Γενικές διαφορές με την Ὁρθοδοξία

“Όλες αυτές οι Προτεσταντικές όμολογίες μεταφέρθηκαν στη συνέχεια στην Ἀμερική, όπου και γνώρισαν μεγάλη ἐξάπλωση. Μὲ τὴν ἔλλειψη τοῦ ὑγειοῦς ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος, πού τις χαρακτηρίζει, τὴν ἀπομάκρυνσή τους ἀπὸ τὴν Ἱερά Πατερικὴ Παράδοση, τὴν ἄγνοια τῆς διδασκαλίας τῶν Ἀνατολικῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ μὲ τὸ διασπαστικὸ πνεῦμα πού τις διακρίνει, ὁδηγήθηκαν σὲ συνεχεῖς διασπάσεις, ἀριθμούμενες σήμερα σὲ ἑκατοντάδες.

Ὡς κύριο δόγμα καὶ ἀξίωμά τους υἰοθέτησαν τὸ σύνθημα «sola scriptura» (δηλ. «μόνο ἡ Γραφή»), ὑποκαθιστώντας ἔτσι τὴν αὐθεντία καὶ τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς Σώματος Χριστοῦ, δηλαδή ὡς τῆς μόνης πού ἔχει τὴν αὐθεντία καὶ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀφοῦ μόνη ἡ Ἐκκλησία εἶναι «ὁ στύλος καὶ τὸ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας»⁹. Αὐτὴ εἶναι «ὁ Χριστὸς παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας», κατὰ τὴν εὐστοχὴ ἔκφραση τοῦ Ἱ. Αὐγουστίνου. Αὐτὴ κατέγραψε τὴν Ἁγία Γραφή, καθώρισε τοὺς κανόνες τῶν βιβλίων τῆς καὶ Αὐτὴ ἐρμηνεύει ἀλαθῆτως τὴν Ἁγία Γραφή.

Ἐπομένως, μὲ τὴν θέση «sola scriptura» ἀπορρίπτεται ἡ Ἱερά Παράδοση καὶ ἡ πολύτιμη συμβολὴ τῶν Πνευματοφόρων Πατέρων στὴν ἐρμηνεία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Οὐσιαστικά, ἀπορρίπτεται ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία, ὡς «στύλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας». Ἔτσι, ἡ ἀλάνθαστη ἐρμηνεία τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀναλαμβάνεται ἀπὸ μεμονωμένα ἄτομα νεωτέρων θεολόγων καὶ ἐκφραστῶν τοῦ προτεσταντικοῦ χώρου, τὰ ὁποῖα ἀνακηρύσσονται μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ σὲ νέους καὶ ἀναρίθμητους προτεστάντες «πάπες», πού διεκδικοῦν τὸ ἀλάθητο, ὁ καθένας γιὰ τὸν ἑαυτό του.

Τέλος, οἱ περισσότερες προτεσταντικὲς αἱρέσεις ἀπέρριψαν ὅλα σχεδὸν τὰ μυστήρια, πλὴν τοῦ Βαπτίσματος, καὶ μερικές καὶ τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ὡς ἀπλοῦ ὅμως συμβολισμοῦ ἢ ἀναμνηστικῆς τελετῆς. Ἄλλες ἔχουν ἀπωλέσει ἀκόμη καὶ αὐτὸ τὸν χριστιανικὸ χαρακτήρα τους, ἀφοῦ εἶναι ἀντιτριαδικές. Ἐπομένως, δὲν ἔχουν καμιά σχέση καὶ σύνδεση μὲ τὴν ἱστορικὴ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, πού ἵδρυσε ὁ Χριστός.

Συνεχίζεται...

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Ἅγιος Γεώργιος ὁ τροπαιοφόρος
(23 Ἀπριλίου)

Κάθε ἀνοιξή, μαζί μὲ τὴν λαμπροφόρο, ἐορτάζουμε οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὅλου τοῦ κόσμου καὶ τὴν μνήμη ἑνὸς μεγάλου μάρτυρος τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ Ἅγιος Γεώργιος κατάγεται ἀπὸ τὴν Καππαδοκία καὶ ἔζησε στὰ τέλη τοῦ τρίτου αἰῶνα μ.Χ. Ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ διακρίθηκε καὶ τιμήθηκε γιὰ τὴν ἀνδρεία καὶ τὴν παλληκαριά του. Πάνω ἀπὸ ὅλα ὅμως ὑπῆρξε «γενναῖος στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος καταντρόπιασε τοὺς τυράννους καὶ ἔγινε μιμητὴς τοῦ πάθους Του».

Μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ πού ἐνοικοῦσε στὴν ἀγιασμένη τοῦ ὑπαρξῆ ἔκανε, ἀλλὰ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ κάνει, πολλὰ θαῦματα. Ὅταν συνελήφθη ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρες, ὁ σύνοδος τοῦ βασιλέως Μαγνέντιος, τοῦ ζήτησε νὰ ἀναστήσει κάποιον νεκρό, ὁ ὁποῖος εἶχε πεθάνει πολλὰ χρόνια πρὶν, γιὰ νὰ φανεῖ ἂν ἡ πίστη τοῦ εἶναι ἀληθινή. Ὁ ἅγιος μὲ τὴν προσευχὴ του τὸν ἀνέστησε.

Γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ ὅμως τὸ θαῦμα δὲν εἶναι κάτι τὸ ἐκπληκτικὸ καὶ παράδοξο, ἀλλὰ κάτι πολὺ φυσικὸ, ἀφοῦ γιὰ τὸν Θεὸ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατο καὶ δὲν εἶναι τὸ θαῦμα τὸ ζητούμενο στὴν ζωὴ. Οἱ Ἅγιοι δὲν παρακαλοῦσαν τὸν Θεὸ νὰ τοὺς δείξει κάποιον θαῦμα, ἀλλὰ νὰ τοὺς χαρίσει μετάνοια. Τὸ ζητούμενο εἶναι ἡ θέωση πού εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας. Ἡ κοινωνία μὲ τὸν Θεὸ στὴν ὁποία ὁδηγοῦμαστε μὲ τὴν μετάνοια καὶ τὴν κάθαρση ἀπὸ τὰ πάθη. Ὁ ἀγώνας καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου πού γίνεται μέσα στὸν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ μεταμορφώσει τὰ πάθη του καὶ νὰ ζήσει τὴν κοινωνία μὲ τὸν Θεὸ, νὰ γευθεῖ τὴν θεία Χάρη. Ἡ ζωὴ του ἀποκτᾷ νόημα καὶ σκοπὸ καὶ ὅλα ὅσα κάνει, τὸ βιοποριστικὸ του ἐπάγγελμα καὶ τὰ ὅποια ἄλλα ἔργα του, ἐντάσσονται σὲ αὐτὸ τὸν σκοπὸ καὶ σὲ αὐτὴ τὴν προοπτικὴ.

Κάθε Ἐνορία, ὅταν λειτουργεῖ στὰ ὀρθόδοξα πλαίσια ἀποτελεῖ καὶ μιὰ θεραπευτικὴ κοινότητα. Ἡ σύνδεση τῶν παιδιῶν μὲ τὴν Ἐκκλησία δὲν εἶναι σκοταδισμὸς καὶ ὀπισθοδρόμηση, ὅπως στρεβλὰ φαντάζονται κάποιοι, ἀλλὰ ἀγάπη γιὰ τὴν ζωὴ!! Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι προοδευτικὴ καὶ πάντα ἐπίκαιρη. Προσφέρει νόημα ζωῆς, ἀγάπη γιὰ τὴν ζωὴ, τὴν παρούσα καὶ τὴν αἰώνιο, ἀφοῦ ἡ ζωὴ δὲν τελειώνει στὴν ψυχρὴ πλάκα τοῦ τάφου. Προσφέρει «ζωὴν καὶ περισσὸν ζωῆς».

⁹ Α' Τιμ. γ' 15

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2013**

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
	1 Άγιασμός 8.30 μ.μ.		3 Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 6.00 μ.μ.	Ή Άκολουθία τοῦ Μ. Ἀποδείπνου τελεῖται Δευτέρα, Τρίτη & Πέμπτη στὶς 6.00 μ.μ.	5 Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Γ' Χαιρετισμοί 7.00 μ.μ.	6 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
7 ΚΥΡΙΑΚΗ Σταυρο- προσκυνήσεως Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς 6.00 μ.μ.	Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως γίνεται κάθε Τρίτη. Στὶς 2, 16 Ἀπρ. ἀπὸ τὶς 7 μ.μ. & στὶς 9, 23 Ἀπρ. ἀπὸ τὶς 10 π.μ.	10 Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 6.00 μ.μ.	17 Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Ἁκολουθία ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ 6.00 μ.μ.	ΠΡΟΣΟΧΗ: Κυκλοφοροῦν στὴν περιοχὴ μας διάφορες αἱρέσεις μὲ προπαγανδιστικὸ ὕλικό. π.χ. Ἰεχωβάδες (στὴν λαϊκὴ ἀγορὰ τῆς Παρασκευῆς), Πεντηκοστιανοὶ (σὲ Κυριακάτικες «συναθροί- σεις» σὲ οἰκίες), Ἀνατολικὲς θρησκείες (μέσω γυμναστικῶν ἀσκήσεων) καὶ πολλὲς Σαηεντολογικὲς παρα- φυάδες (μέσω «δωρεάν» μαθημάτων αὐτοπεποίθησης, διανοητικῆς κ.τ.λ.)	12 Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Δ' Χαιρετισμοί 7.00 μ.μ. ΘΑ ΧΟΡΟΣΤΑΘΗΣΕΙ Ο ΣΕΒ.ΜΗΤΡΟΠ. ΜΑΣ κ.κ.ΚΥΡΙΑΛΟΣ	13 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
14 ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Νηστειῶν Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς 6.00 μ.μ.	Γίνεται γνωστὸ στοὺς ἀγαπητοὺς ἐνορίτες μας ὅτι μποροῦν ΔΩΡΕΑΝ νὰ προσφέρουν καφέ μετὰ τὰ Μνημόσυνα τῶν συγγενῶν τους στὸ Ἀρχονταρικὶ τοῦ Ναοῦ ἀρκεῖ νὰ μὴν ξεπερνοῦν τὰ 30 ἄτομα.	24 Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 8.00 π.μ.	24 Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 8.00 π.μ.	Εἶδησις: Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμά τὰ ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων τριτάγια τελοῦνται ἄνευ παραθέσεως κολύβων!!	19 Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 8.00 π.μ. *** ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ 7.00 μ.μ.	20 Σάββατον Ἀκαθίστου Ὑμνου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
21 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Νηστειῶν Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς 6.00 μ.μ.	Στὶς ὁμιλίαι τῶν Κατανυκτικῶν Ἑσπερινῶν θὰ γίνῃ ἡ Ἑρμηνεία τοῦ Ν' (50 ^{ου}) Ψαλμοῦ «Ἐλέησόν με ὁ Θεός».	29 Μ. ΔΕΥΤΕΡΑ Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 8.00 π.μ. *** ΟΡΘΟΣ Μ. Τρίτης 7.00 μ.μ.	1/5 Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ Μυστήριον ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ 5.00 μ.μ. *** ΟΡΘΟΣ Μ. Πέμπτης 7.00 μ.μ.	2/5 Μ. ΠΕΜΠΤΗ Θ. Λειτουργία 8.00 π.μ. *** ΟΡΘΟΣ Μ. Παρασκευῆς 6.30 μ.μ.	26 Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 8.00 π.μ. *** μ. Ἀπόδειπνο & Κανόνας Ἀγ. Λαζάρου 6.00 μ.μ.	27 Ἀνάστασις Λαζάρου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
28 ΚΥΡΙΑΚΗ ΒΑΪΩΝ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** ΟΡΘΟΣ Μ. Δευτέρας 7.00 μ.μ.	30 Μ. ΤΡΙΤΗ Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 8.00 π.μ. *** ΟΡΘΟΣ Μ. Τετάρτης 7.00 μ.μ.	3/5 Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Μ. Ὁρεῶν 8.00 π.μ. *** Ἀποκαθήλωση 10.00 π.μ. *** ΟΡΘΟΣ Μ. Σαββάτου 7.00 μ.μ.	4/5 Μ. ΣΑΒΒΑΤΟ Θ. Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Τελετὴ Ἀναστάσεως στὸ προαύλιον τοῦ Νέου Ναοῦ 23.00 μ.μ. ***	ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ ΟΡΘΟΣ & Θ.ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ 12.00-02.00 π.μ.		

**Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ
κ. κ. ΚΥΡΙΑΛΟΣ ΘΑ ΤΕΛΕΣΕΙ
ΤΟΝ ΑΓΙΑΣΜΟ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΩΡΑ 6.00 Μ.Μ.
ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΡΓΕΤΗ κ. ΑΘ. ΜΑΡΤΙΝΟΥ**